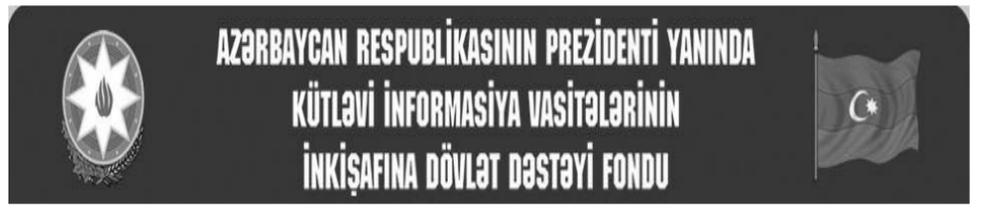

Layihənin istiqaməti: Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin, milli adət-ənənələrinin, elm və mədəniyyətinin təbliği

№ 212 (1820) 17 noyabr 2018-ci il

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ YANINDA
KÜTLƏVİ İNFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN İNKİŞAFINA DÖVLƏT
DƏSTƏYİ FONDUNUN MALİYYƏ YARDIMI İLƏ

(əvvəli ötən sayımızda)

**Həmin tədbirə qonaqlar
dövət olunanda Kürdəmir
də unudulmadı. Bu barədə
o vaxt humanitar sahəyə
rəhbərlik edən Cəfərov Ra-
mizə deyilmişdi.**

Deməsinə görə hətta Şil-
yan kəndindən ona hədiyyə
vermək üçün qiymətli bir xal-
ça da alıb gətiribləmiş. Son-
radan həmin səfər təxirə salı-
nıb. Başçı Taleh Qarışov de-
yib ki, xalçanı maşına qoyun,
özüm Bakıdan gedib iştirak
edəcəyəm.

Həmin tədbir 1997-ci ilin
oktyabr ayında yüksək səviy-
ədə təşkil olunub keçirildi.

- Ağ eləmə... Görürsən ki,
lap yaxşıyam. Bir də ki, el aşı-
ğının evinə gələn bir şey ye-
yib-içməli idi də...

- Çox sağ olun.
- Sağam da... Əvvəl xanı-
mın gətirdiyi bu pürrengi çay-
dan başlayaq...

Bu an Aşıq Əhməd bir
uşaq cəldiyi ilə yerindən qal-
xaraq dedi:

- Ə, sənin haqqında mən
bir şeir də yazmışdım axı. Hə-
min tədbirdə oxumaq üçün.
İndi heç olmasa onu özünə
verim də...

Onun verdiyi şeiri oxuyub
lap sıxılan, kövrələn kimi ol-
du. Ona belə bir şeir ilk dəfə
Siyəzənli şair İlyas müəllim

ki... Gülümsər halda dilləndi:

- Üzünə demirəm... Sən
buna layiq olasan... Hələ mən
az yazmışam...

O gün həqiqi mənada büt-
tün etirazlarına baxmayaraq,
Əhməd müəllim bolluca bir
süfrə açdırdı. Stolun üstü Kür-
dəmirin öz nemətləri ilə dolu
idi: qızardılmış toyuq, balıq,
üzlü pendir, qatıq, yaxşı saral-
mış heyva, nar, dillər əzbəri
Şirvanşah üzümü, Kürdəmir
konyakı...

Konyak şüşəsini görəndə
soruşdu:

- Aşıq, doğrusu, mən bilmi-
rəm, siz içənsiniz? Bu konya-
kı bura niyə qoymusunuz?

- Niyə ki?.. Süzüb için də...

fəxri adına layiq görülmüşdür.
Onun yaradıcılığı çox zəngin-
dir. Çap olunmamış 100-lərlə
şeiri, 20-yə yaxın dastanı bu
gün də öz dərcini, çap olun-
masını, işiq üzünə çıxmasını
gözləyir. O, Dağlıq Qarabağ
hadisələri zamanı bütün cəb-
hə boyu səngər-səngər gəz-
miş, əsgərlər qarşısında ma-
raqlı, yaddaqalan konsertlər
vermişdir. Belə səfərlərin bir
neçəsində onunla birlikdə ol-
muşdur.

Aşıq Əhməd Rüstəmov
Respublika Yazıçılar Birliyi-
nin üzvü idi. Sanki bulaq kimi
çağlayan bu böyük insan öz
sadəliyi, səmimiyyəti, alicə-
nabliyi ilə başqalarından çox

nına getmişdi. Onlardan bəhs
edən kitabını yenidən çap
olunması üçün şəkillərini çək-
dirib cəmləyirdi. Axı vaxtında
onlar 81 nəfər idisə, inidi 130-
a çatıblar... Bir qədər kənar-
dakı, Kürdəmirin fəxri olan in-
sanların dəfn olunduğu mə-
zarlığa baxanda, Aşıq Əhməd
Rüstəmovun qara marmərli
baş daşının üstündəki şəklini,
yazıları görəndə fotoqraf
Ələkbərə dedi:

- Aşığın şəklini çək... Mənə
lazım olacaq... Haqqında yazı
yazmalıyam...

Özü isə onu haqlamış hə-
zin bir kövrəklik içində Aşıq
Əhməd Rüstəmovla olduğu
günləri xatırlaya-xatırlaya...

AŞIQ ƏHMƏD SƏNƏTİ

Televiziya o vaxtlar üzde
olan Mehriban Hacıyevanın
rəhbərlik etdiyi çəkiliş qrupu
gəlmişdi. Yerevan teatrının
artistləri iştirak edirdilər.
Onun mənsur şeirləri, "Siyə-
zən gözəli" şeirinə bəstələ-
nən mahnı oxundu, əsərlərindən
səhnələr göstərildi. Hə-
min tədbir Az.TV-də bir saat-
dan artıq yayımlandı.

Xeyli müddət sonra rayona
gələndə, Aşıq Əhməd Rüstə-
movun nasaz olduğunu eşi-
dib, ona dəyməyə getdi. Aşıq
onu çox böyük səmimiyyətlə
qarşıladı:

- Ə, xoş gəlmisən!... Sənə
canım qurban!... Bizim evə
həmişə sən gələsən!..

Onun beləcə sağlam, güm-
rah olmasını görüb, lap şad
oldu. Hal-əhval tutandan son-
ra dedi:

- Heç nədən sən də ya-
nında xəcalətli qaldıq da.

- Allah düşmənlərimizi xə-
calətli eləsin, aşıq... Bu nə
sözlərdi?

- Yox, həmin tədbirdə biz
iştirak etməli idik. Allah yol
vermədi də...

- Hərdən belə işlər olur
da... O kişinin nə təsiri.

- Düzdür... Çoxu elə bəndə
işləridi...

Beləcə deyə-gülə danışan-
da, dərddələndə, o, həyat yol-
daşı Mələk xanıma dedi:

- Qonşumuz, yazıçı Əlisəfa
Azayevdi də... Tanıdın?..

- Əlbəttə ki... Xoş gəlib...

Aşıq gümrahla dedi:

- Xoş söz deməklə ağız şir-
rin olmaz, kisə dolmaz. Sən
hərəkətə keç, süfrə aç...

Dilləndi:

- Yox, çox sağ olun... Mən
elə sizə dəyməyə gəlmişdim.

yazmışdı. İndi də Aşıq Əh-
məd "Mübarək!" şeirində de-
yirdi:

Əziz dostum Əlisəfa müəllim,
Bu şad günün, şən məclisin mübarək!
Şairli, aşıqlı, sözlü nəğməli,
Bu şad günün, şən məclisin mübarək!

Bu an ani olaraq Aşəq Əh-
mədə tərəf baxdı. Sanki bu
böyük aşıq ona yazdığı şeirini
necə qarşılayacağını gözlə-
yirdi. Onun isə sanki bu qiy-
mətli sətirləri oxuyanda dili
tutulmuş, bir söz deyə bilmə-
sə də, gözləri həmin yazılarda
idi:

Doğma balam kimi durub üz-üzə,
Şəninə söz düzümBakir tək-təzə.
Yurd sal ürəklərdə könüllər bəzə,
Bu şad günün, şən məclisin mübarək!

Öz-özünə fikirləşirdi ki, bu
ölməz sözlər Siyəzəndə, o
tədbirdə deyilsəydi nə gözəl
olardı! Aşıq Əhməd sənətinə,
onun qüdrətinə belə olma-
yanlar da bu sözləri eşidib tə-
sirlənərdilər. Necə ki, Aşıq
Şakir Hacıyev haqqında çox-
ları orada beləcə hörmətlə de-
yib-danışırdılar... Sussa da,
hələ də Əhməd müəllimin bu
gözəl şeirini oxumaqda idi:

Əhmədəm, sözümü yetirib başa,
Deyirəm istəklilə ailənə qoşa...
Lerikli Şirəli babaycan yaşa,
Bu şad günün, şən məclisin mübarək!

O daha bir söz demədən
Aşıq Əhmədin əlini sıxdı, onu
qucaqlayıb üzündən öpərək
pıçıldadı:

- Çox sağ olun... Minnətda-
ram... Gözəl yazmışınız... Lap
məni göylərə qaldırmışınız

- Bəs siz?
Gülə-gülə dilləndi:

- Mən onsuz da beləyəm...
Onu içsəm lap dəli olaram
ki...

O da içkiyə meyilli olan de-
yildi. Konyak şüşəsi açılması
olmadı. Əhməd müəllim nə
qədər təhkid etsə də... Hətta
açıq dedi:

- İnanın, mənə çox vaxt elə
toy məclislərindən bu içki
uzaq salır... Məclisdə tək qa-
landa pis olursan da. Biri baş-
şa düşür, biri yox... Eləsi də
olur ki, təhkid edir, özünə yol-
daş etməyə çalışır...

- Hə... Bu çox pisdir...

- Qaynım Vaqif demişkən,
yüz qram arağ içəcəksən...
"Bəli-bəli" deməkdən yorula-
caqsan. Gərək ondan sonra
belələrinin dediklərini təsdiq
edəsən də... Yoxsa mübahisə,
münaqişə başlayacaq...

Aşıq Əhməd onun dediklə-
rini bütünlüklə təsdiq edərək
dedi:

- Ə, ağıllı ilə, ağılsız belə
yerde tanınır, bilinir də...

1989-cu ildə Aşıq Əhməd
Rüstəmov "Respublikanın
Əməkdar mədəniyyət işçisi"

seçilər, hamının sevimlisi
olardı. Səslər eşidilərdi:

- O gələn Aşıq Əhməd
Rüstəmovdu!

- Əhməd əmidi!..

- Bizim Əhməddi!..

Sonradan həmin təəssüat-
lar Aşıq Əhmədin şeirlərinə
çevrildi:

Şakir, əcəl səni məndən ayırdı,
De, hansı diyarda taparam səni,
Ovda gazdığımız şəhli çəməndə,
Turaclı bağlarda taparam səni.
De, hara gedirsən bu bahar şağı,
Getmə sənəz qalar Şakir oylağı.
Gəzib həsrətilə Aranı, dağı,
Güllü yaylaqlarda taparam səni.

İnsan nə qədər sadə, səmi-
mi olarmış... O necə də sazını
çala-çala gözəl rəqs edərdi,
İlahi! Sanki bu yaşlı adam ili-
yinə qədər musiqi, mədəniy-
yətə yoğrulmuşdu. Mənevii-
yatımızın əvəzsiz ötürücüsü,
yaşadani, təbliğ edənidi. Bö-
yüklə böyük, kiçiklə kiçik idi.
Özünü çəkmək, yuxarı tutmaq
nə olduğunu bilməzdi... Sadə
geyimi, səliqə-səhmanı ilə də
çoxlarına nümunə, örnək idi.
Kürdəmir Şəhidləri Xiyaba-

Sağ olsun fəlsəfə elmləri na-
mizədi həmyerimiz Yaqut xanı-
m Əsgərovanı... Aşıq Əh-
məd yaradıcılığı haqqında ki-
tabında onun sənəti haqqında
dəyərli sözlər deyib... Bu gün
isə o, burada, Aşıq Əhməd
Rüstəmovun məzarı önündə
az qalırdı ki, uşaq kimi kövrə-
lib ağlasın... Özü də onun baş
daşına yazılan, həyat yoldaşı
Mələyə xitabən deyilmiş söz-
lərini oxuyandan sonra:

Əlvida Vətənim, torpağım, daşım,
Qohumum, əqrəbəm, yarım, yoldaşım...
Həyalı, ismətli, ürək sirdaşım,
Ay Mələk, ay Mələk, sağ -salamat qal,
Ətrimi güllərdən, çiçəklərdən all!..

Aşıq Əhməd Rüstəmov
poeziyasının, sənətinin bu
şeiri, bəzi hallarda çat verən,
pozulan ailə, övlad münasi-
bətleri üçün sanki bir məl-
həm, ağıdı... Aşıq Əhməd
Rüstəmov poeziyasının elə
böyüklüyü də bundadır! Onun
şeirləri həqiqi mənada müd-
riklik, məneviiyyət sənətidi!
Kimlər ona müraciət etməyib,
kimlər üçün onun sözləri, şe-
iri dillər əzbəri olmayıb?! Ta-
nıymış aşıqlarımızdan olan
Aşıq Əhlimanın bir məclisi də
onun sözlərinə, fikirlərinə is-
nad etmədən keçməz. Özü də
həmişə sözlərinə belə başlar:

- Ustad Aşıq Əhməd Rüs-
təmov demişkən!.. Onun gö-
zəl şeirlərindən qoşmaların-
dan deyim sizə!.. Söz sərrafı
idi Aşəq Əhməd!.. Bu gün də
yeri görünür!.. Onun qiymətli
sözlərinə, kəlamlarına həmi-
şə mənevii ehtiyacımız var,
olacaq!..

Əlisəfa Azayev

